

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

WOENSDAG, 10 AUGUSTUS.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 33 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 9 Augustus.

Deze Courant verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f5.00; voor de buitensteden f6.00; franko door het gehele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseren aan het Bureau der Courant.

De heer van Hall heeft de heren van Hall memorie van oordeel over het onaanvaardbare der verdrukingswet, thans godsdienst gedoopt.

Politie op de godsdienst: — 't is alles behalve eufoniek.

Politiewet te noemen eene wet, die zoo diep ingrijpt op 't inwendige der Kerk als bij art. 1 geschiedt, — eene wet, die daarom in het voorloopig verslag der commissie van rapporteurs terecht heet eene wet regende de betrekking tusschen den Staat en de Kerk; — aangaande fraai gevonden wezen, doch 't zal niemand misleiden.

„Inzake moeten de voorzorgen zijn, zegt de heer van Hall, in eenen Staat waar veelsoortige Kerkgenootschappen bestaan, dan waar dit het geval niet is. Het om dit goed te maken, redeneert hij van eene groote stad, waar onderscheidene populatiën zich vermengen, en een aantal vreemdelingen zich dagelijks afwisselt, vergeleken bij een klein dorp.

Op het stuk van boosdoenerij, van fielten en vagebonden, kan dit doorgaan. Met betrekking tot de kerkgenootschappen, — de onbetamelijke der vergelijking daarlaten, — is zulks onwaar, getuige Engeland, getuige Noord-Amerika. — Waarop de heer van Hall, — „Vergelijk de kerkgenootschappen dat in 't Vereenigd Koninkrijk en in de Vereenigde Staten, en waar beweging die vrijer dan in opgewelde landen, zonder dat rust en orde er 't minst door gestoord worden?

De Regering is van oordeel dat zij niet in 't inder Bestuur der Kerk treedt, doch enkel toezigt op het terrein waar de Staat en het Kerkgenootschap elkander ontmoeten.

Maar van waar ontleent de regering bevoegdheid en magt om dat gemengd gebied, — ondersteld dat er alleen daarvan rede zij — als albeheerscher, geheel eenzijdig en eigendunkelijk te regelen, en aan de vrije werking, en handelingen der kerkgenootschappen palen te stellen, die de Grondwet nitsluit? — Op dat terrein, of in materia mista hebben de kerkgenootschappen hare regien zoowel als de staat.

Neen: de strafwet is niet onveranderbaar. Het nitoelopen ter haringvangst vóór St. Jan, kan heden toegelaten, morgen op straf verboden worden. Ja, de strafwet kan preventief wezen, en 't aanleggen van een hontmagazijn naast een smidsoven op straf ontzeggen, om brand te verhoeden. Ook dat weten wij, mijnheer van Hall, zonder senieken in 't wijsgeerig regt te zijn. Doch daarvan is 't de rede niet. Wat wij beweeren, en wat niemand ontkennen kan, is dat geene strafwet mag worden gemaakt, welke eene vrijheid beperkt of een regt vernietigt door de Grondwet verleend.

Verander, zooveel ge wilt, uwe strafwetten; voer ze tot Draconische strengheid op; vermeerder ze, dat ze als een muur worden, dat geene mug doorlaat. Ge kunt op die wijze onstaatkundig, doch ge zult niet onrechtvaardig. — „Vergelijk de kerkgenootschappen, in de Grondwet beschreven. Dan, eene wet maken, eene speciale wet ad hoc, — ze moge dan al of niet op straf verbinden, — welke de vrije godsdienst-belijdenis, de vrije godsdienst-oefening, de vrije vereeniging als genootschap of kerk om de godsdienst te houden, de vrije werking en handelingen der Kerk, buiten de beperking van het gewone algemeene strafregt en de algemeene landswetten, belemmert, daarop inbreuk of ingreep doet, — dat is 't wat wij u betwisten en waartoe wij u magt, regt en bevoegdheid ontzeggen. Het Vilde hoofdstuk der Grondwet heeft ons al die vrijheden in duidelijke bewoordingen gewaarborgd, het heeft tevens de palen gesteld, die niet door ons, maar ook niet door u mogen overschreden worden; het heeft, buiten de gewone straf- en landswetten, alle ingang, alle bemoeijning, alle kennismaking der wetgevende magt van het gebied der godsdienst- en kerkelijke zaken uitdrukkelijk uitgesloten.

Doch art. 167 der Grondwet laat de openbare godsdienst-oefening niet anders toe, dan behoudens de noodige maatregelen ter verzekering der openbare orde en rust.

Atqui dit vereischt toch de medewerking der wetgevende magt.

Mis, mijnheer van Hall, die maatregelen, zoo ze noodig worden, de Koning zal ze nemen, bij wien de wetgevende magt berust: de Koning, wien het waken op gelijke bescherming, op de handhaving van gelijke regten en gelijke aanspraak op openbare bedieningen, op de gehoorzaamheid aan straf- en landswetten uitsluitend voorbehouden is. En mogt eene repressieve straf worden vereischt, ook de Koning is bij magte die te bepalen, krachtens de wet van 6 Maart 1818.

Zijn echter eene gevangenis van veertien dagen met honderd gulden boete u niet voldoende met opzigt tot die ligte vergripen, (want zodra die iets meer om 't lijf hebben vallen ze onder bereik van den Code Pénal, waarbij Napoleon in alles duchtig heeft voorzien): welnu, draag dan aan de wetgevende magt voor, — niet eene wet van toezigt, niet eene, zoo het heet, politiewet op de kerkgenootschappen, want om die te maken is de wetgevende magt, nog eens, radikaal onbevoegd, — maar een bloot strafartikel op 't feit van openbare godsdienst-oefening, zonder inachtname der noodige maatregelen ter verzekering der openbare orde en rust door den Koning voorgeschreven. Meer dan zoodanig strafartikel aannemen of verwerpen, vermag de wetgevende magt niet.

Ditselfde zou gelden ten aanzien van art. 170, houdende dat de tusschenkomst der regering niet vereischt wordt bij de afkondiging van kerkelijke voorschriften, behoudens verantwoordelijkheid voor de wet, zoo die verantwoordelijkheid niet onder de vreeslijkste sanktie in den Code Pénal is geplaatst. — „Vergelijk de kerkgenootschappen, in de Grondwet beschreven. Dan, eene wet maken, eene speciale wet ad hoc, — ze moge dan al of niet op straf verbinden, — welke de vrije godsdienst-belijdenis, de vrije godsdienst-oefening, de vrije vereeniging als genootschap of kerk om de godsdienst te houden, de vrije werking en handelingen der Kerk, buiten de beperking van het gewone algemeene strafregt en de algemeene landswetten, belemmert, daarop inbreuk of ingreep doet, — dat is 't wat wij u betwisten en waartoe wij u magt, regt en bevoegdheid ontzeggen. Het Vilde hoofdstuk der Grondwet heeft ons al die vrijheden in duidelijke bewoordingen gewaarborgd, het heeft tevens de palen gesteld, die niet door ons, maar ook niet door u mogen overschreden worden; het heeft, buiten de gewone straf- en landswetten, alle ingang, alle bemoeijning, alle kennismaking der wetgevende magt van het gebied der godsdienst- en kerkelijke zaken uitdrukkelijk uitgesloten.

Kortom: wanneer de artt. 167 en 170 geene of geene voldoende sanktie hadden, dan zou de wetgevende magt alleen bevoegd wezen, om twee strafartikelen op dit stuk bij den Code Pénal te voegen, meer niet, en volstrekt niet, om op grond van dit vermeend of bestaand gebrek, eene wet van toezigt of eene politiewet als de nu voorgedragene op de kerkgenootschappen aan te nemen, welke wet zich aanmatigt geheel de stoffe (betrekking tusschen Kerk en Staat) te regelen; den Koning zijne attributen rooft, al de waarborgen van het Vilde hoofdstuk der Grondwet omverwerpt, en de Kerk bij en in haar eerste artikel aan ministerieele willekeur prijs geeft.

En zeg niet, mijnheer van Hall, dat hierdoor de suprematie van de Kerk boven den Staat gevestigd wordt. Fraaije suprematie, wanneer een pastoor of predikant op den kansel niet eens de onregmatigste daad van een kerkgenootschap of kerk, — van een wereld of boschwachter misprijzen, — zonder eenigzinsige verandering of eeuwige deportatie te bejopen! Fraaije suprematie, die hem vergunt binnen kerkwanden godsdienst te houden en op enkele plaatsen in zeer bijzondere gevallen een omgang te doen, — den Mechelschen of Heidelbergischen catechismus, aan wie hem wil komen hooren, uit te leggen, en overigens hem een belasting-schuldigde laat, onbevoegd om in 's lands vergaderzalen, in openbare burgerlijke besturen te zitten! Fraaije suprematie, die in niets anders gelegen is, dan dat hij met het geestelijk hoofd der Kerk, of met het kerkgenootschap of de gemeente de inwendige inrigting der Kerk, zonder eenig politiek of civiel gevolg, zal vermogen te regelen.

En intusschen moet er eene politiewet komen, in strijd met de Grondwet, — gruwelijker nog, — in strijd met het gezond verstand!

De heer van Hall-ambitionneert alle illustratie. Thaus steekt hij den hertog van Otrante naar de kroon.

Reeds toen hij de eerste reis, en wel als minister

van Justitie optrad, had de politie zijne voorliefde. Men herinnert zich de uitbreiding van het korps marchandes, zeer aanbevelenswaardig op zich zelve, dan met bijzondere bedoelingen door hem voorgedragen, doch door de Staten-Generaal afgekeurd, zodra men vernam, dat de minister den kolonel eene standplaats in zijne antichambre bestemd, en twee adjudanten als slippendragers zich te kiezen voor had. Een Colbert in de Finantien, lachte hem toch laatselijk meer de rol eens Talleyrand's (natuurlijk au petit pied), eens Carleag's aan. Doch, zoo als het liedje luidt:

On en revient toujours,
à ses premiers amours.

Heden wederom wil de geniale man politieminister zijn. Om nu echter geen ijverzucht op te wekken bij het staatkundig hoofd, dat hem ter zijde staat en wien de Justitie is toevertrouwd, geven we in overweging een tiende ministerieel departement, en wij van Politie te scheppen, en het den heer van Hall als zijn schoon ideaal op te dragen. Wij voor ons, het moge der natie alweer wat kosten, hebben er vrede mede; mits slechts 's lands eer in het buitenland door 's mans handigheid niet langer tot speelbal strekke, en door den val der nu voorgedragen wet, zijne politie op allen zich oesfene, behalve op godsdienst en kerkelijk terrein.

Naam, faam en glans van Fouché den II misgunnen we hem niet.

De Grondwet heeft eene reeks van zeer belangrijke artikelen, geleverd over het nieuwe wetsontwerp. Hij besluit die aldus:

„Wij zijn nu tot het einde onzer beoogde ontwerping van het nieuwe wetsontwerp genaderd. Ook nu nog achten wij het onaanvaardbaar. Het is gebleven, wat het was: in zijn beginsel ongrondwettig; in zijne bepalingen deels willekeurig en deels belagchelijk. Bovendien dreigt het de rust des lands, bij de uitvoering, op het spel te zetten. „De zonen van hetzelfde Vaderland“ verlangen, ook in hunne dierbaarste regten, gelijke bescherming en gelijke vrijheid. De Wetgever zal, hopen wij, dit niet vergeten, en, door de bekrachtiging van dat ontwerp, niet op zich laden de verantwoordelijkheid, die eigenlijk, volgens art. 169 der Grondwet, behoort gedragen te worden te worden door de uitvoerende magt, maar waarvoor het ministerie Donker-van-Hall schijnt terug te deinzen.”

Wij vinden in de Grondwet de volgende berigten:

„Uit Zutphen wordt ons berigt, dat in die stad een adres cirkuleert aan Z. M. en reeds bedekt is door vele handteekeningen van „allen Protestantsche onderdanen“, waarbij gevraagd wordt herstel van het „nu meer dan ooit geschokt nationaal gevoel“, door de verklaring van den heer van Hall, omtrent het doel der zending van den heer Lightenvelt.”

„Wij ontrangen, uit Noord-Brabant, het navolgende schrijven over den indruk, dien het gewijzigde ontwerp van wet tot regeling van het toezigt op de kerkgenootschappen, in deze provincie en in Limburg heeft gemaakt, en over den geest, die daar algemeen heerschende is. Het gewijzigd ontwerp van wet tot Regeling van het toezigt op de onderscheidene kerkgenootschappen“ heeft zoo mogelijk, den ongunstigen en pijnlijken indruk nog verhoogd, die het oorspronkelijk ontwerp in de provincien N. Brabant en Limburg op de gemeedren gemaakt had.”

„Uit Colijnsplaat wordt ons geschreven, dat men ook daar, maar nadat de gemeente hier toe van den Koning is aangespoord, begint te teekenen een adres aan den Koning en aan de Tweede Kamer, ten voordele van de wet regende het toezigt op de onderscheidene kerkgenootschappen.”

„Uit Meppel wordt ons het volgende geschreven (7 Aug.) Heden morgen bij het eindigen der godsdienst-oefening verzoekt de diensdoende predikant der Ned. Herv. Gemeente, de manslidmaten, om in de godsdienst weder in het kerkgebouw te komen ten einde van zijnen ambtgenoot en hem een voorstel te hooren, te vervolg op het adres in de maand April 11. aan Z. M. den Koning.

ingevonden, betrekkelijk de bisschoppelijke hiërarchie hier te lande.

Dit voorstel betrof thans het teekenen van een nieuw adres aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, bevattende het verzoek om het ontwerp van wet, tot regeling van het toezigt op de onderscheidene kerkgenootschappen, thans aan hare overwegingen onderworpen, tot wet te helpen overleiden. Het inzenden van zoodanig adres, was noodzakelijk, volgens het oordeel van den leeraar die het teekenen aanpreekt, omdat de Roomsche Katholieken alle moeite aanwendden om de aanneming daarvan te verhinderen.

Het is dadelijk door velen geteekend en zal de onder-teekening dezen namiddag en avond worden voortgezet.

Of zoodanige toespraken de verdraagzaamheid bevorderen en de christelijke liefde opwekken, betwijfelen wij, ofschoon wij overigens weinig waarde aan dergelijke geteekende adressen hechten.

De hoogleeraar G. W. Vreede meent dat de tijd niet rijp is om de verdrukingswet in beraadslaging te nemen. Hij schrijft daarom in de *Utr. Courant* o. a. het volgende:

Zal inderdaad op den 12 Augustus, of wel iets later, het ontwerp van wet tot regeling van het toezigt op de onderscheidene kerkgenootschappen, aan de openbare raadpleging der Staten-Generaal worden onderworpen? Is die zaak inderdaad in staat van wijzen gebragt? Wij meenen het te mogen betwijfelen, en zouden in zulk eene overhaasting den geest van bedaard onderzoek aan onzen landaard zoo zeer eigen, en nog onlangs in de Troonrede van 14 Junij j. l. geroemd, bij de behandeling van een zoo veelzijdig en moeilijk vraagstuk, niet herkennen. De vlugtige *Memorie van Beantwoording* der Regering op het, naar wij dachten, voortlooptig Verslag der Commissie van Rapporteurs, en de onverwijldte uitlooting van een nader onderzoek in de afkeelingen, hebben ons wij kunnen het niet ontveinzen, evenzeer verrast. Wij hebben steeds geloofd, dat de kalme en grondige overweging van het ontwerp, hetwelk een toestand moest doen geboren worden, dien het uitvloeisel was van eene oogenblikkelijke spanning en opgewondenheid, maar van eene nauwgezette en veelomvattende studie der betrekkingen tusschen Staat en Kerk, wij hebben steeds geloofd, ook na de interpellatie van den heer Dommer van Poldersveldt, dat de wisseling van mededeelingen en de schriftelijke mededeelingen van de Regering en Verteenwoordiging beide lang genoeg zouden aanhouden, dat de minister Lightfoot, die koninklijk bevestigd, op zijnen post zoude kunnen zijn, om het verdedigen van het inmiddels aangevuld en gewijzigd ontwerp, op te treden, en met de kordaatheid van den voormaligen Advokaat-Generaal bij den Hoogen Raad, zoodanige opbelederingen te geven, welke, door kracht van taal en overtuiging ondersteund, ten slotte elk gemiddeld waar van de R. Katholieke staatsburgers in en buiten de Kamer deden zwijgen. Dit scheen ons toe de betekenis te zijn der Betekening van dien minister voor de zaken der R. K. Eeredienst; dit alleen gaf, in ons oog, waarde aan zijn lidmaatschap van het nieuwe kabinet, terwijl de behandeling van het ontwerp gedurende zijne afwezigheid voedsel moest geven aan vermoedens en achterklap, even nadeelig voor het gemeen overleef der Regering en verteenwoordiging, als voor de eer van den onder den schoonen hemel van Italië omzwervenden minister.

Wij ijveren niet voor de aanneming, noch voor de afstemming van het ontwerp; maar wij wenschen, dat het met volle kennis van zaken, met redenen van wetenschap, die door overreding het geschokt vertrouwen herstellen, langzaam en bedaard worde getoetst, opdat wij niet door de schijnlijke afschaffing der wet van Germinaal wellicht meer verliezen dan winnen. Onzes inziens behoort de openbare beraadslaging tot aan de terugkomst, of wel tot na de vervanging van den heer Lightfoot door een anderen R. Katholiek Minister, verdrag of opgevolgd te worden.

De oude *Amsterdamsche Courant*, vertelt in hare vanoudenzaam het volgende:

De *Sneeker Courant*, melding makende van het adres dat volgens de *Grondwet*, het *Huidersblad*, de *Tijds* en andere dagbladen, uit die stad aan den Koning, ter zake der voorgedragen wet op de kerkgenootschappen is opgezonden, verklaart tevens, dat men in *Streek*, door de *Utr. Courant* tot hiertoe weet, met dit adres geheel onbekend is. Het is van daar, zegt zij, een adres aan de Tweede Kamer verzonden, houdende verzoek tot aanneming van bovengehoorde voordragt.

De *Sneeker Courant*, en bijgevolg ook de *Amsterdamsche*, is dan wel slecht geïnformeerd.

Loos wij, onder het opgevoerd, de *Utr. Courant* der beschrijvingen van den graaf van der Duyn ter plaatse aanhalen, hebben wij ons verbonden enkele plaatsen daaruit over te nemen, waaruit men, wellicht beter nog dan uit eene kunstig opgemaakte karakteristiek, tot den

aard van het merkwaardig geschrift zou kunnen besluiten. Zie hier, bijv. eene kunnige noot van den baron de ... van het geslacht van der Duyn's:

Indien het geslacht van der Duyn, gedurende een vrij lang tijdverloop, ophield eene rol te vervullen op het staatkundig toneel, had dit tot oorzaak dat het behoorde tot het klein getal dier adellijke families van de Republiek der Vereenigde Provinciën, welke na de omwenteling van de XVIde eeuw aan de R. K. leer getrouw bleven. Eerst op het einde der XVIIde eeuw omhelsde dit stamhuis de Hervormde Godsdienst. Zonderling tijdstip, voorwaar, tot zulk een overgang! nu de godsdienstkoorts door de Hervorming te wege gebragt, zoo niet uitgedoofd, althans aanmerkelijk bedaard was. Zou men daaruit niet mogen afleiden, dat deze zoo late geloofsverwisseling het gevolg was eener staatkundige berekening? Verdrotten over den staat van vergetelheid, waarin zij leefden, verwijderd van de baan der verstandposten, beroofd van de voorregten aan eene doorlichtige geboorte verbonden, begreep de familie van der Duyn wellicht, dat het eenige middel, om zich te verheffen uit dezen staat van vernedering, waartoe hare godsdienst haar doemde, was aan den Baal van dien tijd, de godsdienst van den Staat in de Vereenigde Provinciën, te offeren; dat hierdoor alleen weder luister kon geschonken worden aan den naam van van der Duyn, door de leden van dit geslacht aan de openbare ambten te doen deelnemen in een Republiek, welke er roem opdroeg, dat zij beschouwd werd als het bolwerk van het Protestantismus.

Omtrent van der Duyn's gedragingen als gouverneur der provincie Zuid-Holland nemen wij hier de verklaring op, dat van der Duyn, bij deze administratie, veel meer trachtte te verhinderen dan te handelen; dat is, dat hij zich somtijds, alleen door de magt eener bijzondere werkeloosheid, tegen de uitvoering van maatregelen verzet, welke, in zijn oog, onregtvaardig of nadeelig schenen te zijn.

Intusschen verdienen drie hooldpunten, waaromtrent van der Duyn zich rondborstigt en openlijk moest verklaren, in het licht gesteld te worden.

1°. Het beginsel, dat door de regering aangenomen en voorgestaan werd, met betrekking tot den verlangden invloed der Gouverneurs van de provincien, op de keuze der leden voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Wij zullen hieromtrent de volgende bijzonderheid mededeelen: op 1007 hield hij een openbaar gesprek met de onenigheid tusschen den Koning en den Graaf van Hogendorp dagteekende klaarblijkelijk van het jaar 1817, doch had, in waarheid, eene reeds veel vroeger dagteekening. De oorsprong daarvan vindt men voortest in het geheel tegenovergestelde karakter, en in den zeer verschillenden geest van deze beide mannen.

Onder de bijkomende oorzaken van dezen wederzijdse afkeer kan men de eenigzins stijve manieren en den weinig innemenden toon van den grooten man rangschikken; aan wien het Vaderland zijne onafhankelijkheid te danken had; eindelijk moest hierbij nog het eenigzins arglistig talent gevoegd worden, waarmee twee geestrijke mannen, doorslepen in het openen van sommige kleine bespottelijkheden, zich die eigenaardigheden ten nutte maakten om eenen invloed te vernistigen, dien men echter niet had moeten vervreezen te groot te zullen zien worden.

Tegen het einde van het jaar 1817 benoemd tot gouverneur der provincie Zuid-Holland, zou van der Duyn in den volgenden zomer in de Staten der Provincie voorzitten, die, zoo als men weet de leden der Tweede Kamer moesten verkiezen. Het driejarig mandaat van den graaf van Hogendorp was afgelopen en zoo moest, bij deze verkiezingen van 1818, uitspraak gedaan worden of men het al dan niet hernieuwen zou. De nieuwe gouverneur, voorzitter der Staten, ontving te dien gelegenheid eene officieuze mededeeling van den Secretaris van Staat, waarbij hij werd verwittigd, dat de Koning niet alleen bijzonder wenschte, maar zelfs verwachtte, dat de gouverneur al zijnen invloed zou bezigen bij de leden der vergadering, om de herkiezing te verhoeden van den uitstekenden man, aan wien het land, en het Huis van Oranje zoo vele verplichtingen hadden. Bij de ontvangst van dezen half-officieelen brief, was van der Duyn verontwaardigd en diep bedroefd, omdat het eene illusie vernistigde, welke hij zoo gaarne had willen behouden, omtrent het karakter en de zielewijze van den Vorst, aan wien het lot des Vaderlands was toevertrouwd. Het mag overbodig zijn te vermelden, welke partij van der Duyn koos, en dat hij in het doen dier keuze geen oogenblik aarzeldes bestond, namelijk in het niet gehoorzamen, en alle deelname te weigeren aan kuiperijen, welke den gewenschten puitslag nooit konden hebben; daarna om den Koning rondborstigt en onmiddellijk van deze weigering kennis te geven, en tevens zijne meening te doen kennen omtrent maatregelen van dien aard, welke hij voor de regering zelf, als zeer gewaarschuwd, aanbeval.

Enne jaren later, had een minister met den heer van der Duyn een gesprek over de onvoorwaarde-

lijke gehoorzaamheid, welke ambtenaren aan de regering verschuldigd zijn, en over de noodzakelijkheid voor deze, om slechts personen in dienst te hebben, welke toonen gewillige werktuigen te zijn voor de rigting, die deze hun wil geven, en die derhalve volkomen instemmen met de zielewijze en den gang van die regering. Het is overbodig hier te melden, dat deze opinie geenszins het gevoelen uitte van den heer van der Duyn, die van oordeel was, dat men het Vaderland dient volgens wetten, en niet naar persoonlijke bevelen van ministers, die slechts met een tijdelijk gezag bekleed zijn; dat zelfs dan, wanneer een ambtenaar meent volgens zijn geweten regeringsmaatregelen te kunnen uitvoeren, hij echter niet gehonden is, die goed te keuren, veel minder te ondersteunen.

Uit dat oogpunt beschouwde de heer van der Duyn de circulaire, van den minister van Justitie, aan zijne ondergeschikten, bij gelegenheid der Koninklijke boodschap van 11 December 1820, als onzedelijk, onstaatkundig en tyranniek; omdat de regering met het onbepaalde regt, om de handelingen harer beampten na te gaan, en te oordeelen over de wijze, waarop zij zich van hunne plichten kwijten en de wetten bevelen opvolgen, hen door de besturen gegeven, dat gouvernement echter het regt niet heeft, noch naar haren opinie onderzoek te doen of ten minnen aan te nemen een soort van inquisitie, in te stellen, veel minder die te verplichten tot eene zekere onzedelijke staatkundige geloofsbelijdenis; niets immers is zoo onzedelijk, dan om vaders van huisgezinnen te nopen verklaringen af te leggen, welke dikwijls valsch zijn of vergeld gaan met een geestelijk voorbehoud; verklaringen welke afgeperst worden door de behoefte om te blijven bestaan, en door de behoefte tot onderhoud van hun gezin.

3°. Van der Duyn hield zijne afkeuring niet geheim over het gedrag der regering, ten aanzien der zoogenoemde godsdienstige afgescheidenen en over eene soort van vervolging, even dwarspreek als deze dwarspreek zelden. Hij aarzelde niet zijne zielewijze daaromtrent in een half-officieel rapport rechtstreeks aan den Koning gerigt, te kennen te geven. Hij drakte in dit stuk zijne bepaalde meening uit, over het gevaar, dat uit dergelijke dragonnades, zoo als in andere provincien plaats vonden, moest voortvloeijen, en verklaarde, dat, tenzij hij meer bepaalde bevelen ontving, hij in de provincie, welke aan zijn bestuur toevertrouwd was, zou voortgaan te handelen zoo als tot dus verre geschied was, namelijk met de onafhankelijkheid van de afgescheidenen, die zijne onafhankelijkheid van de afgescheidenen bevonden zich evenwel mannen, die strenge maatregelen noodzakelijk hadden kunnen maken; want zij haakten naar niets meer dan naar een soort van martelaarschap. Meer bepaalde bevelen ontving van der Duyn niet; hem werd zelfs geen antwoord, en hij bleef dus op den gewonen voet doorgaan. De afdeling beheer toevertrouwd provincie was genoegzaam de enige, waarin geen openbare, regterlijke of militaire maatregelen noodig waren.

Deze handelwijze, gevoegd bij de onpartijdigheid, welke hij steeds jegens de Roomsche Katholieken aan den dag legde, droegen er veel toe bij om hem de populariteit te verschaffen, welke men zeggen kan, dat van der Duyn de zelfvoldoening mocht smaken in de provincie Holland te verwerven. Verdiend was die populariteit en zoo ook de schuld, die hem niet slechts bij zijn levend gebragt werd, maar die nog jaren en jaren lang aan zijne nagedachtenis zal gebragt worden. Wel hem, die, bij zijne handelingen als openbaar persoon, nimmer de voorschrijven der regtvaardigheid uit het oog verloor! wel den kinderen, die op zulk eenen vader kunnen bogen! Zij mogen met Léger Noël zeggen:

Il est bien d'avoir un nom béni!

Wij konstateeren dat de *Nederlander* aan onzen wettelijk voldaan en het schrijven van den heer D. Veuillot, in antwoord op den brief van den heer Delacouture, in zijne kolommen opgenomen heeft. De *Nederlander* hoopt nu ook, dat de repliek van den heer Delacouture in den *Tijds* opgenomen worde.

Waarom zou de *Tijds* dat doen? De *Tijds* heeft zich niet, gelijk de *Nederlander*, gemengd in de strijdvoering van den heer Delacouture tegen den *Univert*. De *Nederlander* er belang in zijne lezers op de hoogte te houden van het debat tusschen de heeren Delacouture en Veuillot aanhangig, dan behoort hij de repliek van den eersten thans op te nemen, onder de te verstaan echter, van den volgenden dag het uitvallen van het antwoord van den heer Veuillot, verschenen in den *Univert* van cer-gisteren, ter kennis te brengen van zijne lezers.

TERHEYDEN, 2 Augustus. Op den 2. dezer werd, heel onverwacht, bij den Wel-Eerwaarden Heer, Pastoor dezer plaats, van onzen alom bekenden en beroemden

landgenoot, den heer Petrus van Schendel, die geschenken ontvingen een allerfraaist schilderstuk, bestemd voor de heer van Schendel, als een aandenken aan deszelfs geboortedag.

Dit uitmuntend schilderstuk is den 5 Augustus in de kerk boven het altaar van den Heiligen Antonius geplaatst en stelt bij fakkelen en maanlicht voor den Heiligen Antonius, en Paulus ten jare 342 op het oogeblik, waarop Paulus tegen Antonius zegt: de Heer heeft u gezien, want Hij laat een geheel brood brengen in plaats van een half, gelijk Hij gewoon was te doen, toen Hij alleen was. Wij kennen ons niet bij magte, dat groot kunstgewrocht, wij gelooven het met dien naam te mogen huldigen, ook slechts bovenal, te huldigen, die naam alleen van hem uit wiens geest ons de heere is voortgekomen zal trouwen ook, meenen wij voldoende wezen, hetzelfde de hoogste aching en waarde toe te kennen.

De heer van Schendel is intusschen met het innigst gevoel van dankbaarheid, dat wij dien man, wiens verheven genie en knapvernuft zich reeds lang wereldkundig, zoo schitterend doet bewonderen, onzen verschuldigden dank en hulde te brengen. Moge hij op zijne luisterlijk ingeslagen, reeds met zoo veel eer en roem afgelegde loopbaan, van zijn edel genie steeds rijpere vruchten knoogen, zijn naam zal in zegen leven, zal het verste nageslacht hem rijk tegengalmen ten Terheijden, zal er op kunnen bogen een man, wiens talent de bewondering der wereld uitlokt, op zijn bodem het eerste levenslicht te hebben zien aanstaren.

Men leest in den *Woord-Brabander*:
Wij vernemen met blijdschap den uitslag van het feest van het *Nederlandsch Nationaal Zangers-Verbond* gisteren te Arnhem gevierd, waarbij de prijzen door de volgende Liedertafels behaald zijn:
1ste prijs door *Oefening en Uitspanning* van 's Bosch, en *Eulohia* van Amsterdam.
2de prijs door *Aurora* van Utrecht.
3de prijs door *Oefening en Uitspanning* van 's Bosch.
Reeds ziet men van alle kanten vlaggen wapperen, waardoor de inwoners de blijdschap en de deelneming in de eer door de Liedertafel *Oefening en Uitspanning* behaald, te kennen geven.

De *Nederlandsche Telegraafkantoren* zijn lange de Belgische lijnen in verbinding gesteld met de Zwitserse kantoren te Böhler, Gais en Heiden, met het Saksische kantoor te Altenburg, en met de Fransche kantoren te Epinal en Melun. De prijzen voor de enkelvoudige berichten naar de reeds vroeger geopende Fransche plaatsen Cete en Montpellier zijn met 1.20 gl. verhoogd. Voor een enkelvoudig bericht naar de opgenoemde plaatsen wordt thans aan de Nederlandsche kantoren betaald:
Te Dordrecht, 's Gravenhage en Rotterdam: 7.20 gl.
naar Epinal en Melun: 8.40 gl. naar Altenburg; en 10.80 gl. naar Böhler, Cete, Gais, Heiden en Montpellier.
Te Amsterdam, Arnhem en Utrecht: 8.40 gl. naar Epinal en Melun; 9.60 gl. naar Altenburg; en 12.00 gl. naar Böhler, Cete, Gais, Heiden en Montpellier.

'S GRAVENHAGE, 8 Augustus. Volgens opgave aan het Ministerie van Financien is aan de verschillende kantoren van 's Rijks accijns over de maand Juli j. ontvangen aan suikercijns in hoofdsom 500,000 en zegel en bedrag van f 62,395.27.

P. Ang. De Tweede Kamer heeft in hare zitting van heden het traktaat met Costa Rica aangenomen. De discussie over de wet den Kerkgenootschappen is bepaald op Vrijdagten 11 n.v. Een voorstel van den heer Luyben om ze tot Dingsdag aanstaande te verdragen is afgestemd met 33 tegen 26 stemmen.

BRUSSEL, 8 Augustus. De heer Dr. Bronckers met den heer du Bois Nihoul, als door den heer Nihoul van Brussel, de vergunning is gevraagd tot den aanleg van een spoorweg, niet van Bergen op Zoom naar Rozendaal, doch van Vlissingen naar de Duitse grenzen, langs Bungen op Zoom, Breda, 's Hertogenbosch en Venlo, terwijl wij vernemen, dat er tusschen voornoemde heeren onderhandelingen zijn aangeknoopt, om gezamenlijk die vergunning te verkrijgen. Men verzekert evenwel dat, mochten die onderhandelingen niet tot een gewenscht resultaat leiden, van gouvernementwege aan den eersten ontwerper van dit belangrijk plan de voorkeur zal worden gegeven.

BUITENLANDSCHE BERICHTEN.

FRANKRIJK.

PARIS 1 Augustus. Bij eene ministerieele aanschrijving zijn de arrondissementsraden die wederom dankadressen aan den Keizer wilden rigten, aangemaand om

zich te onthouden van politieke bemoeijingen als niet in hunnen werkring liggende. Toen het een groot nationaal belang gold — zegt de aan de departementsprefecten gerigte aanschrijving — toen Frankrijk zijn lot bepalen moest door zijnen wil onder alle vormen en langs alle wegen te doen kennen, toen zou men de wetsbepalingen welke aan de departements- en arrondissementsraden politieke bemoeijingen verbieden, al te vergetrokken hebben, zoo men daarmede de aandrif van geheel een volk had willen stuiten. Maar thans, nu Frankrijk met eigen hand een zoo krachtig staatsgezag gegrondvest hebbende, in vrede en welvaart genot heeft van de instellingen die het zich zelf heeft gegeven: nu de geheele natie weet, dat zij niet langer het bewind van eene kaste of partij, maar den natuurlijken vertegenwoordiger van het volk zelf aan haar hoofd heeft; nu het gouvernement klaarblijkelijk het vertrouwen der natie bezit; nu de jongste rondreize der prefecten, als het ware, een zegetogt van het staatsgezag was: nu bestaat er geen enkele reden meer welke aan het gouvernement vrijheid geeft, om de departements- en arrondissementsraden te laten afwijken van de strikte voorschriften der wet, welke hen in het leven geroepen en hun werkring afgebakend heeft.

Het gerucht dat het Fransche Noordzee-eskader de monstering der Engelsche vloot te Spithead op den 11 dezer zou bijwonen, wordt door den *Constitutionnel* tegensproken. Te Cherbourg is geen eskader gevormd, zegt het blad; er wordt slechts een enkel schip uitgerust; en hoewel aan het marine-etablisement te Brest ijverig wordt gewerkt, is het Noordzee-eskader nog niet gereed om te kunnen uitloopen.

Het dekreet waarbij het hooftrecht op den invoer van granen door vreemde schepen wordt opgeheven, gaat vergezeld van de volgende toelichting:

De voor de loopende maand opgemaakte en afgekondigde staat van graanprijzen moet eene aanmerkelijke verlaging ten gevolge hebben van het invoerrecht op het buitenlandse graan, en zal het zelfs, voor een gedeelte der kust en der landgraven, tot het minimum van 25 centimes doen dalen. Maar bij de tegenwoordige evenwichtigheid van het handelsverkeer kan onze koopvaardij niet aan alle behoeften des handels voldoen. De verlaging van het invoerrecht zou alzoo hare uitwerking gedeeltelijk verliezen, indien de bepalingen tot beperking der buitenlandse scheepvaart in stand gehouden werden ten aanzien van den invoer van granen.

ENGELAND.

LONDEN, 8 Aug. Het *London Standard* regent om de Roomsche-Katholieke stichtingen en fondsen, op grond van de wet van 1847, niet te onderwerpen aan het toezicht van de Staatsschikking, welke volgens de nieuwe wet bij de andere stichtingen van dien aard tegen slecht en ondoelmatig beheer zal waken, is door het Lagerhuis aangenomen, doch vooraf had de regering, ter geruststelling dergenen die vreesden, dat de toegezegde voordragt betrekkelijk de Roomsche-Katholieke stichtingen al te lang of geheel zou uitblijven, de uitzondering tot den tijd van twee jaren beperkt, aldus gewijzigd is het voorstel met eene geringe meerderheid (67 tegen 76 stemmen) aangenomen.

Twee protestantsche zendelingen, afgevaardigd uit Londen, om te Limerick en onderscheidende andere plaatsen van Ierland, aan de Roomsche-Katholieken het Evangelie overeenkomstig hunne beoogening te prediken, zijn door het volk, welk geen behoefte aan de Evangeliepredikatie gevoelt, en zich ten koste van hunne hoogste aardse en eeuwige belangen niet op zijn Engelsch wil laten evangeliseren, behoorlijk afgewezen.

STADSNIJWS.

BURGERSLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 9 Augustus. De heer J. A. F. Basting, geb. Walter, 31 j. — (4 Aug.) G. J. Hendriks, geb. E. C. Meuring, geb. de Buis, 31 j. — (4 Aug.) J. M. Streur, geb. van den Bergh, D. overleden (5 Aug.): G. Engelenberg, geb. Westerhulps, 31 j. — (4 Aug.): I. Pottgieter, M. Groeneweg, geb. Freund, (5 Aug.): W. Rupert, 47 j. — J. H. Waterloot, 64 j.

BUITENLANDSCHE GEURZEN.

PARIS, 8 Aug. Fransche 3 pCt. 79.75; 4 pCt. 104.10; Spanje 3 pCt. Binnel. — id. 4 pCt. 224; Russen 4 pCt. 100; Met. 5 pCt. —

LONDEN, 8 Aug. Cons. kont. 98 a —; op tijd 98 a —; Braz. 101 a 102; 1829/39 — a —; 1852 99 a 100; Den. 3 pCt. 83 a 85; 5 pCt. 105 a 107; Ecnaad. 4 pCt. 54; Ecna. 21 a 22; Uitgaat. 8 pCt. 94; Mexiko Nieuwe 264 a —; Peru 4 pCt. N. 82 a 84; Uitgaat. 57 a 58; Russ. 1823 5 pCt. 116 a 116 1/2; (N.) 4 pCt. 99 a 99 1/2; Portugal 5 pCt. — a —; 4 pCt. 43 a —; 3 pCt. — a —; Spanje 1 pCt. 234 a —; 3 pCt. 464 a 474; Coup. cert. 64 a —; Passive 54 a 54; Holl. 2 pCt. 64 a —; id. 4 pCt. 97 a —; Venez. — a —; Uitg. — a —; Wissel op Amsterdam —; Grieken 1824 — a —; 1825 — a —

WEENEN, 8 Aug. Met. 5 pCt. 94; Bank-Aktien 1410; Wissel op Londen 10.41; Zilver 94.

FRANKFORT, 8 Aug. Met. 5 pCt. 86; W. Bank-Aktien 1360; W. Loten fl. 250. 126; Spanje 1 pCt. 234; id. 3 pCt. 484; Badens. Loten —; Wissel op Weenen 110.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

	8 AUG. 4 1/2 u. geb.	9 AUG. 4 1/2 u. geb.	10 AUG. 4 1/2 u. geb.
NEDERL. Werkl. Sch. a 2 1/2 pCt.	63 1/2	63 1/2	63 1/2
Dito Dito	76 1/2	76 1/2	76 1/2
Dito Dito	95 1/2	95 1/2	95 1/2
O. I. Leening 1844	95 1/2	95 1/2	95 1/2
Amortis. Syndic.	8 1/2	8 1/2	8 1/2
Handel-Maatschappij	126 1/2	126 1/2	126 1/2
Aand. Rijn-Spoorweg	103 1/2	103 1/2	103 1/2
Aand. Holl. S. M.	—	—	—
Obligatien	—	—	—
BRAB. Obligatien 1844	—	—	—
Cert. bij de Belg. Bank. 2 1/2	—	—	—
Dito bij Rotsch. en Volks	53 1/2	53 1/2	53 1/2
FRANKRIJ. Obligatien	—	—	—
SPANJE Nieuwe	23 1/2	23 1/2	23 1/2
Dito	47 1/2	47 1/2	47 1/2
Dito Binnel. a 6 m.	43 1/2	43 1/2	43 1/2
Coup. Bewijzen	6 1/2	6 1/2	6 1/2
Amortisab. Schuld	5 1/2	5 1/2	5 1/2
PORTUGAL te Londen	42 1/2	42 1/2	42 1/2
Dito Dito	39 1/2	39 1/2	39 1/2
Russ. bij Hope 1798 en 1815	109	109	109
Dito Dito 1828 en 1829	108	108	108
Cert. bij d. 1831 en 1833	98	98	98
Dito	99 1/2	99 1/2	99 1/2
Dito bij Hope	93 1/2	93 1/2	93 1/2
Dito bij Stieglitz en C.	93 1/2	93 1/2	93 1/2
Dito bij d. 5de Serie	4	4	4
Cert. te Hamburg	5	5	5
Inscrip. in Assignat	75 1/2	75 1/2	75 1/2
Cert. van dito	73 1/2	73 1/2	73 1/2
POLEN, Certificaten	86 1/2	86 1/2	86 1/2
Dito Aand. a fl. 500	161 1/2	161 1/2	161 1/2
Dito met Lot. a 500	—	—	—
AMERIKA. Bank-Aktien	—	—	—
PRUSSEN. Aand. met Lot. R. 50	82 1/2	82 1/2	82 1/2
OOSTRIJK. Metalliek	42 1/2	42 1/2	42 1/2
Dito 1847	42 1/2	42 1/2	42 1/2
Dito 1851	42 1/2	42 1/2	42 1/2
Dito 1849	95 1/2	95 1/2	95 1/2
Ween. Bank bij Goll en C.	87 1/2	87 1/2	87 1/2
Dito	4	4	4
Letter B	95 1/2	95 1/2	95 1/2
Aand. met Loting a 500	—	—	—
Nieuwe dito	250	250	250
NAPOL. Cert. Lom. en Bousier 3 pCt.	—	—	—
BALEAREN te Londen 1824	98 1/2	98 1/2	98 1/2
Dito Leening 1843	—	—	—
Dito a 200	—	—	—
MADEIRA Nieuwe	23 1/2	23 1/2	23 1/2
MADEIRA 1840	31 1/2	31 1/2	31 1/2
GABON a 100	21 1/2	21 1/2	21 1/2
Dito 1840	—	—	—
EGYPTEN 1840	42 1/2	42 1/2	42 1/2
Mexiko onbepaalde 26 1/2	26 1/2	26 1/2	26 1/2
Grieken 5 pCt. 75	—	—	—

Wisselkoers.

Paris	2 m. 50 1/2	3 m. 50 1/2
Bordeaux	2 m. 55 1/2	3 m. 55 1/2
Madrid	3 m. 245	3 m. 245
Cadix	3 m. 245	3 m. 245
Seville	3 m. 245	3 m. 245
Bilbao	3 m. 245	3 m. 245
Lissabon	3 m. 245	3 m. 245
Genoa	2 m. 40 1/2	3 m. 40 1/2

NIEUWSTIJNDINGEN, BETREFFENDE DE VERKOPINGEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIE.

Metalliek	27,22 1/2 a —	Prussische	34 1/2 a —
Napelsche	25,30	Spaansche	2,46
Div. in fSt.	11,75	Hamb. Russ.	36 1/2
Eng. Russen	—	Russ. An. Z. R.	37 1/2
Fransche	56 1/2	Pap.	10 1/2
Belgische	56 1/2	Pools. in Fl.	28 1/2

SPECIE-COURS.

Stukken a 10 per Stuk	9,80 a 9,90
Oude Gerande Dukaten	5,60 a 5,70
Wigtige Souvereinen	11,80 a 11,90
Pistolen	9,85 a 9,95
Stukken van 20 Francs	9,50 a 9,60
Baren Goud en Specien a 1442,60 per Med.	—
ZILVEREN SPECIEN.	—
Piasters	—
Stukken van 5 Francs	2,38 a 2,47
Brabandische Kroonen	—
Fransche	—
Prussische Daalders	1,75 a 1,77
Zilver 1000 a 980	—
900 a 700	104,50 a 105,00

